

Nr 1112

Av herr Fridolfsson i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 77, med förslag till kungörelse om ändring i allmänna ordningsstadgan den 14 december 1956 (nr 617).

(Lika lydande med motion nr 967 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 77/1969 framläggs förslag om upphävande av förbudet mot offentliga tillställningar på vissa kyrkliga helgdagar. Då frågan behandlades av 1968 års riksdag beslutade riksdagen att frågan skulle bli föremål för närmare utredning innan riksdagen fattade definitivt beslut.

Beträffande utredningsförfarandet framfördes från den borgerliga utskottsmajoritetens sida att frågan borde bli föremål för en parlamentarisk utredning. Kravet på att utredningen skulle vara parlamentarisk framfördes för att man på så sätt skulle kunna finna en lösning som var acceptabel för alla politiska partier.

Den socialdemokratiska utskottsminoriteten som motsatte sig en parlamentarisk utredning segrade emellertid i den fortsatta kammarbehandlingen, och det ankom därför på Kungl. Maj:t att på sätt som Kungl. Maj:t fann skäligt låta utreda frågan.

Den departementsutredning som ligger till grund för den nu föreliggande propositionen kan knappast sägas ha tillfört debatten några nya synpunkter. Flera av de remissyttranden som åberopas förelåg redan då riksdagen vid föregående tillfälle behandlade frågan.

Det bör i ett demokratiskt samhälle vara naturligt att man slår vakt om trosfriden och av denna anledning omger vissa kristna högtider med särskild helgd. Det talas i dag i vida kretsar om hur nödvändigt det är att man låter olika meningsyttringar komma till tals och att man måste respektera människors rätt att framföra även mycket extrema åsikter offentligt.

Vi delar uppfattningen att det är nödvändigt att slå vakt om demokratin, men bejakandet av de demokratiska rättigheterna bör rimligtvis inte endast ske då det gäller åsikter som för de flesta människor framstår som kristendomsfientliga. Respekten för demokratin borde också leda till att man respekterade den trosfrid som det nuvarande förbudet i 10 § allmänna ordningsstadgan medverkar till. Det finns i vårt sönderstressade samhälle så

få tillfällen till kontemplation att dessa helgdagar bör vara en tillgång även för människor som inte är religiöst engagerade.

Vissa av de kyrkliga högtiderna kommer om offentliga nöjeställningar i obegränsad omfattning tillåtes att mista sin prägel. Särskilt gäller detta långfredagen, som med största sannolikhet är mest känslig i detta avseende.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta att avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 77/1969.

Stockholm den 9 april 1969

Filip W. Fridolfsson (m)

i Stockholm

Tore Nilsson (m)

i Agnäs

Mårten Werner (m)

Carl Eric Hedin (m)
